

Bùi Giáng

1994

CALIFORNIA - 1995

Tranh Bìa do Bùi Giáng vẽ, Hình do Bùi Tường Phụng chụp
Painting by Bùi Giáng, Photo by Bùi Tường Phụng

Copyright © 1995 by Bùi Giáng

First Edition

Printed in the United States of America

*TÔI TỪ XA LẮC MỘNG TRƯỜNG
VỀ ĂN MỘT TRÁI MƯỜI PHƯƠNG TÔI CHÀO*

Ảnh Bùi Gián năm 25 tuổi

BÙI GIÁNG 1994

CALIFORNIA – 1995

MỞ ĐẦU TOẢ RA

Mở đầu trang giấy đầu tiên
Kết thành một tập diện tiền mở ra
Rằng xưa ký ức đàn bà
Tên là phụ nữ, tuổi là giấn thân
Liều thân liều thể thất thần
Cái thân liệu những từ gần liệu xa
Trước đèn một tập mở ra
Trước ly rượu ngọt toả ra một giờ
Một giờ chậm rãi đợi chờ
Bước đi về cửa bất ngờ sứ quân
Chép câu gay cấn ngại ngừng
E dè phong vận song trùng tự ta
Từ Kim Ngọc tới Kim Nga
Từ Kim Hải tới Kim Hoa bây giờ
Từ Kim Thuý tới Kim Thoa
Dập dìu quân nhạc kết tờ giấy rung
Om thòm trống trận thì thùng
Rập rình tơ cỏ bốn xung quanh về

TUY ĐẦU NHIÊN TIÊN

*Biển dâu lục địa cõi miền
Vi vu ký ức thuyền duyên da vàng
Bất ngờ tao ngộ Việt Nam
Thiên hương vô tận đá vàng thiên thu
Một lời vâng tạc títt mù
Dặm khuya ngất tạnh phận phù du tuôn
Tinh hoa đầu suối cuối truông
Tái sinh thể lệ mưa nguồn bão giông
Người đi đau đón chất chồng
Tôi ngồi tưởng niệm phi hồng phi kiên
Phi hồng trường phát thiêng liêng
Trường quân duệ địa tuy nhiên khuynh tà
Một lời tưởng niệm mà ra
Nghìn thu xa vắng lân la vân mông
Thời, không, vô tận phiêu bồng
Trùng khơi ý lục tứ hồng tâm khai*

TỪ TUỔI MƯỜI BA

Tâm khai từ tuổi mười ba
Máu hồng khởi sự lệch sai nhịp mùa
Người đi như đạp xe đua
Kẻ về chênh mảng thêu thua gió giăng
Ông Trời ráo riết khó khăn
Đày ông Thượng Đế tuyết băng ra đời
Ông Trời phù hoạt muôn nơi
Chợt chào Thượng Đế một trời thủy chung
Ông Trời từ đó bao dung
Gió hoà mưa thuận hoành tung thẳng băng
Trần gian bao bấy trước đèn
Cỏ thơm làn gởi gió giăng dậy thì

THƯƠNG NHỚ

*Thương nhớ người ôi thương nhớ người
Tưởng chừng tôi chẳng thể là tôi
Trăm năm một thoáng vèo bay mất
Tuổi trẻ xa rồi tuổi trẻ ời
Mỗi lúc đi về sương quá khứ
Mỗi lần tưởng niệm tuyết tương lai
Tận cùng hy vọng kiếp nào khác
Gặp lại người em của kiếp này*

ĐI VÀ VỀ

Người em bao bận luống từng
Đã xa xuôi bấy đã gần gửi bao
Người yêu – em ở chốn nào
Một phen hội thoại chiêm bao muện màng
Người yêu – xa cách muôn vàn
Người yêu – vô tận vạn ngàn đã xa
Đi về mộng tưởng đi qua
Tưởng chừng đắm đuối mà ra hững hờ
Lạnh lùng nghiệp vận nghề thơ
Tâm tình co rút mộng mơ kéo dài
Em đi thể điệu bẻ bai
Giấu tâm giếm ý tuyệt tài tần thân
Ý xa xôi, tâm gửi gần
Ngụ trong ý tứ sâu vùn tính tình
Từ Thuý Đạm tới Thuỷ Tiên
Từ Kim Thuý tới hiện tiền Thuỷ Thoa!

Anh đi – ngôn ngữ quáng loà
Em về – ngữ thể thực thà ngôn thân

EM ĐI EM VỀ

*Em về bếp lửa tìm nhau
Lửa hương tắt ngấm lòng sâu cả kinh
Em đi ngày đó thành linh
Rồi sau ngày đó một mình anh đi
Em đi ngày đó một mình
Rồi sau ngày đó thành linh anh đi*

ĐI VÀ VỀ

Đi về cõi mộng du côn
Gặp người thái thắm lá cồn cuối truông
Chiêm bao thể lệ trần trường
Lời cay đắng thốt điệu ruồng rẫy thừa
Đi về miền cõi móc mưa
Bão giông đánh ngã một mùa gió trắng
Em đi chân bước thăng bằng
Còn anh chịu phận thường hằng rút lui
Anh đi chân bước thụt lùi
Miệng mồm méo mó sụt sùi khóc hu hu
Tóc trên đầu giập kể từ
Xuân xanh tan nát cuộc lữ dư kêu
Rên la bao xiết hiểm nghèo
Kẻ xa lạ hỏi người yêu đâu rồi

LAO ĐAO LẶN ĐẶN

Lao đao viễn mộng tìm em
Chân trời góc biển tìm em phương nào
Lao đao viễn mộng tìm nhau
Lênh đênh sóng nước phương nào thấy nhau
Đi về ngõ trước vườn sau
Um tùm cỏ lá nhìn nhau chỗ nào
Vàng phai thắm nhạt ngán ngao
Hoa dung đánh mất tình đầu tin yêu
Nhớ em nắng sớm mưa chiều
Thương em nắng muộn tư triều hoàng hôn
Liên miên tác dạ bồn chồn
Hoàng hoa khuê nữ nước non trùng trùng
Lao đao viễn mộng ngại ngừng
Tình yêu như thể tơ chùng phím loan

TỊCH MỊCH

*Kể từ tịch mịch người đi
Tới tôi lặng lẽ tác ghi lời người
Bốn mươi năm chẵn khóc cười
Bảy mươi năm thiếu một vài đôi năm
Tôi ngồi ngẫu chuyện oái oăm
Phiêu bồng bao xiết phù trầm bấy bao*

TÔI NGỒI NGẤM NGHĨ

*Năm nay mưa thuận gió hoà
Tôi ngồi ngấm cái-người-ta của mình
Tự mình mình tạo điều linh
Cho mình điều đứng tự mình mà ra
Mình thua sút cái đoá hoa
Thua luôn cả cái chén trà trong sương
Kém thua khắp cả phố phường
Lại còn vố ngực khoa trương thập thành
"Ta là Thượng Đế Chênh Vênh
Hình thành Thể-lệ-Tam-Bành-Cuồng-Điên"
Hỡi ôi thực nữ thuyền duyên
Làm hai lỗ một xe duyên với Thăng Khùng*

TIẾNG CA TỖ TỬ

Xa xôi tỳ tử tiếng ca
Lạ lòng tâm sự từ xa tới gần
Chữ e muôn dặm tử phần
Có nghe tâm nguyện âm thầm tái sinh
Người hậu diện kẻ tiền trình
Ngược xuôi muôn nẻo một mình người đi
Người đi kẻ ở thuận tuý
Ngày đêm thao thức lắm lý trăm năm
Ở đời trong cõi lem nhem
Người thương lem luốc kẻ thêm loạn ly
Trăm năm ngày tháng thuận tuý
Người thương con hén đến nghi con nghèo
Lao đao viễn mộng bọt bèo
Tình trong con thúy nghĩa ngoài cái kim
Cõi bờ con mắt lim dim
Người gào thống thiết kẻ thìn thít chào

CON CHIM

Con chim kỳ vĩ thập thành
Vì điên quá độ nên đành làm chim
Con chim kỳ bí lặn chìm
Hót ca quá độ máu tim tan tành
Con chim kỳ diệu đã đành
Còn thêm bí hiểm nên thành ra chim
Sớm kêu chiều hót dỗi tìm
Hình dung tâm sự nổi chìm bấy bao
Lên đên hải ngạn hồng lâu
Bến bờ lục ngạn trắng lâu tỳ sương
Tỳ tử hát khúc Thiên hương
Đầu tiên vi diệu, đoạn trường cuối cơn
Cuối cùng rốt cuộc chiều hôm
Mời em chuốc chén rượu nồng khoả khuây

CHIM BAY CÂY CỎ

Chim bay kết cánh ngậm vành
Cỏ cây chấp nối lá cành cho nhau
Người đi trước kẻ đến sau
Dập dìu khởi sự hương màu nối đuôi
Đài gương chẳng biết có soi
Dấu bèo thêm thiếp mộng hoài công mơ
Ấy chẳng chẳng phải hồ đồ
Mà ra cơ sự mơ hồ dằng dai
Hoàng hôn gánh nặng đeo đai
Đường xa lãng lặc dặm dài vắng hoa
Tuy nhiên mỗi lúc chim ca
Bình minh mừng rỡ đuổi xa đêm trường
Ngại ngừng tiết điệu du dương
Lá cành dìu dặt tình thương tiếp lời

CHIM KÊU

*Chim kêu vì nhớ rừng già
Người kêu vì nhớ đàn bà khắp nơi
Suối chảy vì nhớ núi đồi
Gió thổi vì nhớ bảng đồ năm châu
Mây bay vì nhớ mộng đầu
Tuyết rơi vì nhớ gác lầu tình yêu*

TRƯA NGHE

Trưa nghe một tiếng chim kêu
Dở chiều như mộng dở chiều như mơ
Mộng mơ góp lại thành tơ
Góp đi thành gió, góp ngồi thành sương
Còn riêng góp đứng thành đường
Để cho chân bước chán chường còn đi
Góp đi góp lại nhu mỳ
Góp nằm duỗi dọc thành tỳ tử hoa
Ban sơ còn mất điệu ca
Ấy là Tỳ Tử ấy là Tân Thanh
Ấy không ngọn ấy không ngành
Ấy chia sử lịch ra thành ra hai
Chiều hôm tâm sự lắt lay
Tâm tình bâng lãng đắng cay đề huề
Xuân xanh tài tử đi về
Đón chào như một nghiệp nghề chịu chơi
Y ư ngôn – du ư ngữ
Y ư tinh, du ư mộng
Y ư dịch, du ư di
Y ư thể, du ư thời
Y ư lỗ, du ư quy
Ấy vô tận, ấy tô bồi
Trì trì khứ Lỗ, ấy ngồi bờ khe
Vành tai chênh mảng ngóng nghe
Giờ ly biệt, suối ro re giọng vàng

NGUYỄN DU

"Ấy ai dặn ngọc thề vàng"
Bây giờ ngọc trắng đá vàng đã phai
Bọt bèo chìm nổi ngân dài
Còn đâu ngà trắng ngọc trai cát lằm
Biết thân đến bước phù trầm
Nhị đào thà bẻ cho tầm xuân phơi
Trăm năm trong một cõi người
Biển dâu phù động ngọm đười ươi ngâm
Bảy giây cung bậc huyền cầm
Trùng khơi ký thác đau ngằm gương vui
Thanh lâu giấn bước thụt lùi
Ở đời muôn sự tại trời mà ra

•
TẶNG
THUY VÂN THUY KIỀU

Ngút ngàn ngất tạnh mù khơi
 Cây nhờ men rượu giúp tôi lọt vành
 Sự đời ngọt quýt chua chanh
 Tấm lòng dâu biển lục thanh pha mù
 Trái qua trăm trận trầm phù
 Đại nghi đại ngộ điệu lữ dư pha
 Mốc mưa ân lộc chan hoà
 Trình tau sư muội ngọc ngà ngoài trong
 Vần xoay tiết nhịp xoay vòng
 Rõ màu sắc đúc thông dong một toà
 Dày dày vô tận toả ra
 Thiên nhiên vô ngại từ ta gặp người
 Người về ngọc thốt hoa cười
 Ngôn từ ngũ điệu vẹn mười đoan trang
 Tới chùng Kim Thuý dịu dàng
 Mở ra một cõi mười ngàn nương nương
 Tới chùng cùng tốt du dương
 Tần thân yếu điệu thiên hương thập thành
 Bấy chầy chưa tỏ âm thanh
 Hoặc là Thuý lục tập thành lục nga
 Chín e Kim Thuý thật thà
 Có bao giờ biết ấy là cái chi?
 Dù lòng biển rộng nghiêm uy
 Sông dài dậm đục còn tuỳ thuộc đâu

Nàng dù ngơ ngác mặc dầu
Thần thơ thể điệu cứ trình trêu giòng giòng
Tuôn ra từ một tấm lòng
Biển dâu man mác mơ màng muôn thu
Tặng nhau hồng lệ ôn nhu
Âm thầm ngồi khóc hu hu một mình

THẦN CÔNG

Thần công thành tựu cuối cùng
 Hoàn sai nhứt nhứt nhị trùng mà ra
 Gâm từ diệu thiết câu tha
 Tuôn từ ào ạt đổ ra tầm ruồng
 Quả nhiên bệ hạ cuống cuồng
 Bê tha ngày tháng dơ tuồng trăm năm
 Tuy nhiên còn chút tơ tằm
 Vẩn vương trong gió nguyệt rằm tồn liên
 Dạ thưa Vỹ Dạ diện tiền
 Đã từ xa lắm thần tiên tặng người

HỒ D ZẾN H

"Ngàn thu hội lại một chiều
Buồn hơn nhớ nhẹ hơn điều trông mong"
Tờ thơ gửi nước xuôi giòng
Xót thân tại thể đau lòng thể thân
Tiếc thay băng tuyết vô ngần
Tồn sinh thế ấy rêu tàn ngàn phơi
Thôi thôi của cải đi đời
Nhà ma vô tận mọc mời vô tâm
Mặc người mưa Sở mây Tần
Riêng mình gìn giữ một lần đầu tiên
Thưa em! Chín nẻo thuyền duyên
Chờ em chín chục thiếu niên quang nhòa

MINH CHÂU HOÀ THƯỢNG

*Thượng thừa Hoà Thượng Minh Châu
Đã từ vô tận mộng đầu mà ra
Lỡ từ lạc thế thiết tha
Ta từ vô tận nhìn ta ngó người
Ta từ thế điệu dười uoi
Người từ vô lượng rút lui linh hồn*

BÂY GIỜ BẮT CHỢT

*Bắt chợ Nhật Tuấn đại ca
Nhắn lời vô lượng mà ra bây giờ
Kể từ kỷ ức băng quơ
Bùi còn ghi tạc – Giáng giờ tái sinh
Bởi chưng dâu biển rập rình
Khiến anh Nhật Tiến thành linh nạn nhân
Cuộc dâu biển trận phù trầm
Còn trong tưởng niệm âm thầm trao cho
(.... ...)
– et cetera –*

GẶP CHƯ CÔ NƯƠNG

Gặp nàng nàng ở Già Lam
Gặp cô cô ở Lê Quang Định đường
Nhà Thuốc Tây, gái du dương
Bốn tám hai (482) hẻm tôi thường vào ra
Gặp nương nương ở gần xa
Gặp nương tử ở bên ta láng giềng
Người Thục Nữ, kẻ Thuyền Quyên
Kim Nga Hà Nội O Thêm tỉnh Thừa
Kim nào tôi thốt tôi thưa
Ắt là Kim Thuý tuổi vừa ba mươi
Còn tôi tôi chớm tám mươi
Hoặc là chín chục vẹn mười thiếu quang
Canh khuya tình mộng mơ màng
Hồn nhiên tôi thấy cô nàng tới thăm

TẶNG KHUÊ VÀ HIỂN

*Cô Khuê chú Hiển tươi cười
Nói năng vô tận ngập trời vô biên
Ngâm đi nghĩ lại chi bằng
Câm mồm kín miệng khép răng hai hàm
Lâu lâu thỉnh thoảng mở mồm
Lai rai tán dốc ôm đồm đôi phen
Lúc nào nguá lưỡi lảng tằng
Om thòm trống giục cho phèng-la khua
Ông điên ông uống say bừa
Tấm lòng men rượu xin chừa từ nay*

TỪ BUỔI ĐẦU

*Na Quỳnh từ buổi biết ông
Tưởng chừng như thấy phiêu bồng lá cây
Hoa thơm phong nhụy đêm ngày
Lá thơm kín đáo tỏ bày du dương
Mộng mơ khép chặt tình trường
Chiêm bao chấp nối mán mừng tiếp theo
Các em giữ bột gìn bèo
Mùa xuân giấu kín mộng vèo vèo bay*

CÁI GÌ ĐÓ

Hoàng hôn sắp sửa đến rồi
Chiều hôm soạn sửa cùng tôi tự tình
Tôi bảo hai cháu Na Quỳnh
Thay mặt Ông Bác râu trình với ai
Từ hôm sớm tới hôm mai
Từ chiều hôm tới khai khai binh mình
Bình mình giục giã bình mình
Tối trưa tới tối tự tình tới đêm
Ấy niềm vui tận tuyệt mềm
Dẻo dai như bánh êm đêm bấy bao
Cà phê thuốc lá thuốc Lào
Kẹo ngon kẹo ngọt bánh bao phập phồng
Như hồn tỳ tử trắng trong
Đầu tiên chia xẻ động phòng với ai
Về sau kỷ niệm dằng dai
Đôi bên mãi mãi thở dài đôi bên

ÔNG BÁC BÙI

Ông Bác hôm nay có vẻ buồn
 Bởi vì Ông đánh mất cái vui
 Rong chơi quanh quẩn con đường queo
 Đánh mất máu tim ở dọc đường

Ông Bác hôm nay có vẻ vui
 Bởi vì Ông thấy thực nữ cười
 Đầy đủ hai môi thật tươi thắm
 Hai hàm răng ngọc sáng ngời ngời

Bỗng dưng ôm mặt khóc oà
 Người ta trẻ đẹp, mà già nua là mình
 Ông rầu ông quyết quyết sinh
 Mà không can đảm nên chỉ đành khóc hu hu

MÁU ME RỤC RỊCH

Máu me rục rịch trong mình
Phổi tim xương xẩu cũng hình như điên
Năm ngời đi đứng chẳng yên
Nốc từng chung rượu triền miên nhớ người
Miệng vàng chúm chím hoa môi
Xiết bao ngà ngọc xoè cười hàm răng
Đôi phen thỉnh thoảng nàng rằng
Em còn nhỏ dại mà chàng già nua
Em hai mươi sáu, anh chín mươi tư
Tuổi anh bằng tuổi cố nội của em
Làm sao có thể xem nhau là người tình
Nàng cười mắt chớp lung linh
Má hồng ửng đỏ càng xinh tươi càng...
Bài thơ tôi viết tặng nàng
Viết đi viết lại bàng hoàng tăng gia
Ngượng ngùng tôi nói tôi chưa già...

TẶNG CÁC EM

Mười yêu một chẳng chịu yêu
 Thập thành mười một giữ chiều giận thân
 Du dương thành tập vô ngần
 Cửa vô biên tế xa gần về chơi
 Dặm về bờ liễu đâu nơi
 Tam thu khai triển đất trời dung nhan
 Dung công ngôn hạnh dịu dàng
 Tam tông vô tận đoạn trường mà ra
 Em về nhu thuận thiết tha
 Tình yêu chung đúc đoá hoa đầu rừng

CHỊU CHƠI

Các em đừng huỷ phá nhiều
Huỷ chơi chút đỉnh từ chiều qua đêm
Mai sau mộng mị êm đêm
Về trong ký ức hiên thêm đầu tiên
Anh đi tơ tưởng quàng xiên
Tóc tơ lệch lạc liên miên dệt bùa
Chả cần biết thiệt biết thua
Thiệt tha số dzách rồn đùa một cây
Các em tình tự thơ ngây
Gìn vàng giữ ngọc tháng ngày chịu chơi
Các em đội đất đạp trời
Giữ vàng trút ngọc cho đời trở hoa

MAI SAU

*Mai sau dù có bao giờ
Tái sinh còn có bao giờ gặp nhau
Các em từng có gặp tôi
Tôi từng có gặp các em nhiều lần
Bấy chầy nhiều nỗi phân vân
– Mai sau ta có còn làm nhau không*

Ở MỘT GÓC PHÒNG

Nhìn nhau ở một góc phòng
Thanh lâu hồng lệ thuận tông lâu xanh
Làng chơi luật tắc dục dành
Tình yêu thứ nhất tập thành thiên thâu
Nhìn em nhớ mộng ban đầu
Từng bao dâu biển dải dầu máu me
Tình vân như mảo lập loè
Tâm sương sái diện đâu dè phỉ phong
Cuồng ca túy vũ chất chồng
Niềm đau vô tận tấm lòng tạc ghi

NGƯỜI DÙ

Người dù ngọc khóc hoa cười
Người dù thể ngọm điệu đờn ươi ngâm
Người dù sái diện sương đầm
Đià rơi đầy mặt sưa tâm cuồng ca
Dặn dò túy vũ đôi da
Người dù lĩnh thượng phôi pha mây vàng
Tình vân như mảo dư vang
Hoàng hôn mây tạnh muôn vàn chở che
Như như hoàng như đầu hè
Láng giềng liễu như lập lòe bay sang

LÁNG GIỀNG TƠ LIỄU

Bay sang hàng xóm hai hàng
Láng giềng nề nếp tân toan lạ lòng
Em từ vô thủy vô chung
Về đây một thuở tao phùng phút giây
Em từ hằng thủy thơ ngây
Hằng Nga nồng hậu tình dày biển non
Hằng Nga chị Nguyệt méo tròn
Liên tồn phôi dặng hao mòn mấy thu
Từ trong khu vực tạc thù
Ra ngoài thánh thót sa mù giọt gieo
Bay sang hàng xóm eo sèo
Láng giềng liễu như gió vèo đầy sân

DẰNG DAI
ĐEO ĐAI ĐEO ĐUỐI

Một lần mà tổn tới già
Đừng mê gái đẹp vợ nhà đánh ghen
Lập tồn ngũ diệu lãnh nhãng
Một lần lỗ một mười phen lộn hoài
Đá vàng chung thủy dằng dai
Tình trường ghi tạc đeo đai tới cùng
Tận cùng tốt kiếp truy tung
Một giờ tao ngộ hình dung suốt đời
Người đâu chốn? Kẻ đâu nơi
Một lần vô tận mở môi cười xoà
Liên tồn trong ngọc ngoài ngà
Tình yêu tái lập giang hà hồi sinh

Đ E N

*Đen huyền không phải đen thui
Thập thành công lực bụi ngùi trở cơn
Chín e gió lá dập dồn
Tùm lum tận thế vùi chôn sơ đầu
Tuy nhiên rất mực hương màu
Giai nhân ngọc diện hồng lâu thiên hường
Rì rào bốn xứ ba phương
Kết chùm diễm lệ môi hường mở ra*

ĐUA XE ĐẠP

*Cuộc đua xe đạp thiên thần
Mở ra phong cảnh tử phần Việt Nam
Di Linh Bảo Lộc thành toàn
Niềm vui đất nước huy hoàng lắm thay
Anh từ Đà Nẵng về đây
Bốn mươi năm thoảng bóng mây phiêu bồng
Ta từ ly biệt ruộng đồng
Các em chưa thể ngọn nguồn đoán ra
Rằng trong ý bạn đậm đà
Vạch đường thơ nhạc đầu hoa trùng phùng*

CÔ VE CHAI

*Người đi thể lệ long đong
Áo ngoài và áo lót trong tự ngoài
Áo ngoài tím nhạt phơi phai
Áo trong như đã, áo ngoài còn e
Đen huyền quần cũ vải the
Da người trắng muốt còn ghê hơn nhiều*

CHÁO VỊT CHÁO GÀ

Tô cháo vịt tính xong rồi
Còn tô cháo cá sẽ sáng ngời mai sau
Tâm tình tương tới chiêm bao
Một vòng mộng mỵ chậm mau quay vòng
Tô cháo vịt ngon ngấm ngấm
Cháo gà cũng thể âm thầm reo vui
Tô cháo cá bỗng sụt sùi
Chắc gì mai hậu mà sáng ngời mai sau
Nỗi niềm tương tới mà đau
Thấy người tươi tốt mà sao riêng mình
Hết héo hon tới dị hình
Hoàng hôn dị dạng bình minh lạc loài
Chào em vịt bé gà choai
Bình sinh riêng chị – cá môi cô đơn

VÁN BÀI

Ván bài xì-lác cả kinh
Con xì lỗ bột ngũ linh hư đường
Ván bài vô tận tình thương
Phó cho may rủi mưa nguồn từ bao
Ván bài phong vận tiêu tao
Chờ em đi tới điệu chào hỏi nhau
Các em tình mộng sang giàu
Luống từng lỗ mộng hương màu đầu tiên
Ván bài còn chút cơ duyên
Trên đường mộng tưởng liên miên đi về
Trải bao dâu biển ê chề
Còn nguyên vẹn mỗi tình quê hương và

CON NGƯỜI

*Con người cái ngọm đười ươi
Về sau ắt sẽ vẹn mười tái sinh
Thưa em phố thị sinh bình
Phồn hoa vô tận tâm tình cho nhau
Anh đi khốn nạn dạt dào
Chào em vô lượng hồng đào hây hây
Chở che từ tháng qua ngày
Qua đêm quay quắt dậm dài nhớ nhau*

RỘNG RÃI NẮNG TRỜI

Nắng trời hồng sớm chói trưa
Lim dim con mắt vông đưa dưới cành
Lá cành tiếp giáp thiên thanh
Tập thành vô tận toàn thành vô biên
Tựu thành vô thể thuyền duyên
Cho trời nắng rộng về biên tế nào
Trời ơi! Trời ở nơi nao
Mười phương chín hướng thiết tha nghìn đời
Bởi tia nắng xuống khắp nơi
Chiếu cùng cây cỏ chào mời huệ lan
Bởi tia nắng xuống tràn lan
Mà ra tâm sự muôn vàn lạ thay!

TRÁI XOÀI

Trái xoài chín ửng trên cây
Trái hình thể vệt thân đầy chất ngon
Trái dong đưa cuối cành rờn
Trái vàng lá lục, trái xanh lá vàng
Trái xoài dáng dập dịu dàng
Trình tau quốc sắc thành toàn thiên hương
Tôi từ xa lắc mộng trường
Về ăn một trái mười phương tôi chào
Hỏi rằng người ở chốn nào
Về đây có vẻ như chào vu vơ
Thưa rằng chào ấy Nàng Thơ
Thiên Nhiên toả rộng tóc tơ lạ thường
Người quốc sắc kẻ thiên hương
Song song nhịp bước trên đường tôi đi
Người Kim Thuý, kẻ Kim Chi
Kim Nga Kim Ngọc Kim tùy thuận Kim
Kim Hoa lờm nguyệt uy nghiêm
Khiến Kim Quý cũng trang nghiêm nguyệt lờm
Trái xoài như thể trái xoan
Thành thân tuyết bạch nghiêm trang tôi chào

TỪ TRÁI MĂNG CẦU

Măng cầu là loại trái cây
Ngon thì bậc nhất bổ thì cũng nhất luôn
Trái cây nước Việt Nam ta
Còn nhiều loại lắm kể ra không cùng
Xoài Riêng Mít Dứa Chôm Chôm
Và Măng Cụt thật là ngon nhất đời
Chuối Cam Chanh Quýt ngập trời
Đủ Đu giầy đất tha hồ mà ăn
Lái Thiêu xứ sở Xoài Riêng
Lái Thiêu Măng Cụt là tiên trên trời
Ăn xong một trận tươi bời
Nằm dưới bóng mát nghỉ ngơi suốt ngày
Chiều về luyến tiếc dằng dai
Hẹn ngày tái ngộ một mai còn nhiều

EM ĐI CHỊ ĐI

*Lang thang ngõ quẹo đường quanh
Nào em đi chợ nào anh đi làm*

*Chị gồng gánh nặng chang chang
Chị đi bước gấp non ngàn vượt qua*

*Nắng chiều sương sớm mưa sa
Gánh gồng nặng trĩu bốn ba bao lần*

*Ôi em thiếu phụ tảo tần
Những ngày rét buốt chuyên cần làm sao*

ĐƯỜNG QUANH NGÕ QUẪO

Đường quanh ngõ quẹo lang thang
Niềm vui tao ngộ muôn vàn lạ thay
Trái tim mỗi mới mỗi ngày
Mỗi giờ phút động mây trời rung rinh
Đường đi mất hút thành linh
Những khuôn mặt lạ những hình ảnh quen
Tạm nhờ men rượu nguôi quên
Niềm vui nỗi nhớ chênh vênh lạ lùng

*MEN RƯỢU TẮM LÒNG
TẦM SƯU TUÝ ĐIỀU*

*Một mình ngấm nghĩ lạ thay
Trăm năm ngắn ngủi vạn ngày là bao
Bể bai cung bậc thì trào
Tan hoang ngoài lũy trong hào tần thân
Láng giềng tâm sự phân vân
Mười hai bến nước nơi gần nẻo xa
Chiêm bao kín cổng sơn hà
Cây nhờ khúc nghiệt trợ ta sưu tầm
Tầm sưu túy điều vui ngấm
Buồn là giả bộ đầm đầm khúc hu hu
Ông say say tít tít mù
Tắm lòng men rượu tuyệt trừ tái sinh*

THƠ SAY RƯỢU

Dâng em chén rượu nồng này
Trái tim chững chạc bàn tay nắm cầm
Nhìn anh em có thấy không
Anh là rất mực một ông trời tròn
Lúc tươi tốt, lúc héo hon
Lúc làm ra vẻ mới mơn mầu me
Bầu trời anh dựng ba que
Lấy lòng ba trợn anh nhe răng cười
Miệng anh còn đủ lưỡi môi
Mà răng rụng mất lấy gì nhe ra!
Mím môi ôm mặt khóc oà
Hôn em một chút cho đỡ già nua thôi

TRƯA HÔM NAY

*Trưa hôm nay uống xong ly rượu
Anh lạc loài như rượu lạc loài thơ
Loài của giống, giống của nòi Hồng Lạc
Rượu là men là khúc nghiệt bây giờ*

*Trưa hôm nay anh chưa uống ly nào
Anh thờ thần như đế vương lạc Hoàng Hậu
Hoàng Hậu đẹp chán đời vì Vua rượu
Bốn phương trời Hoàng Hậu trốn nơi nao*

*Hãy về gấp cho Trăm quỳ dưới gối
Bày tỏ niềm ân hận suốt trăm năm
Rồi từ đó ra sông dài tắm gội
Anh nhìn em như ngó nguyệt đêm rằm*

TỪ XA TỚI GẦN

Người ở xa bỗng đến gần
Nhìn tôi như ngó ngại ngừng dười ươi
Tôi từ quyết thể thụt lùi
Quyết tâm vĩnh thể rút lui linh hồn
Người từ cỏ mọc đầu sân
Nhị trùng ngọn cỏ dẫm phần lá cây
Tới bây giờ mới thấy đây
Mà từ bao đã tự ngày đầu tiên
Luống từng linh cảm liên miên
Một lời vâng tạc đầu tiên lạ lòng
Rằng trong buổi mới vô chung
Buổi mai vô thủy lạ lòng hiện thân
Chín e sương tuyết tử phần
Chưa hề biết tuyết địa cùng băng thiên
Băng sương tuyết nguyệt diện tiên
Đã đi đâu mất thuyền duyên phi thường
Là gì như thể nương nương
Dụm dành tiên thể du dương tặng người

TỈNH MÊ

Dở chiều như tỉnh như mê
Người người kẻ kẻ Việt Tề dằng dai
Người thăm đượm, kẻ đeo đai
Tình trong méo mó mặt ngoài du dương
Người đục rửa suốt đêm trường
Kẻ làm dĩ ngựa mười phương đeo bông
Chúng ta người – ngợm tùy tòng
Khuếch xung vô tận tự lòng mà ra
Bỗng dưng kỳ ngộ nguy nga
Kim Liên Kim Thuý ngọc ngà Kim Quy
Kim Nga Kim Quý Kim Chi
Kim Tần Thân dự Nguyệt Kỳ mà ra
Kính đàm trường dự tương ma
Chỉ ưng tú cốc nguyệt ngà dài gương
Hoa tự nhiễm, phố tùy phường
Thuận tòng Lô Nhạc tổ tường Lô Long
Em đi đắm đuối tấm lòng
Có bao giờ biết người trăm năm buồn
Hỏi nhau đôi chút bình thường
Cầm bằng như thế chưa từng hỏi nhau

CON NGƯỜI TỈNH TÁO

Người tỉnh táo không bơ vơ
Kẻ bơ vơ cuộc trận ngơ ngẩn sầu
Ngàn xưa thoáng chớp chậm mau
Một lần vô lượng về sau nhớ hoài
Chiêm bao ký thác tuyệt tài
Vào tơ cổ của miệt mài giai nhân
Chỉ e mai hậu tử phần
Có nghe trong gió mộng tần ngần tuôn

MỘNG BAN NGÀY

Nằm trong chiếc võng đong đưa
Nghe mùa động dậy lúa thừa trong mình
Một hoàng hôn một bình minh
Một chiều hôm một tự tình sớm mai
Một nghe hô vắn hấp dài
Một nhìn thấy một con người đàn bà
Con người như lá trở hoa
Mười phần dung hạnh mười hoa vẹn mười
Đoan trang ngọc thốt hoa cười
Nghe mùa rục rịch tốt tươi trong mình
(Gió đâu sịch bức màn màn
Tỉnh ra mới biết rằng mình chiêm bao)

M Ộ N G

Mộng đi theo bóng mơ màng
Chiêm bao dừng sống cô nàng thướt tha
Ôi em gió giục giang hà
Áng mây phảng phất tình ta phiêu bồng
Cõi bờ cây cỏ trở bông
Cõi miền phồn thịnh vun trồng lá cây
Nhìn em khắp cả mặt mày
Lưng ong uốn éo sau này nhớ nhung
Tặng em từ tiết tao phùng
Dâng từ sơ ngộ song trùng gọi em

CHUYỆN CHIÊM BAO

Canh khuya tình mộng mơ màng
Hồn nhiên tôi thấy cô nàng tới thăm
 Mím môi mím miệng mọc mầm
Nụ cười chúm chím nữ thần nở ra
 Chúm môi tôi chột khóc oà
Bởi chưng cảm động ruột rà máu me
 Phổi tim phồng phập đầy phè
Nóng lòng vồ vập ngưá nghề mà ra
 Ôm nàng tôi hút tôi hà
Ghì nàng hô hấp quá đà nghẹt hơi
 Mệt ứ hơi, tôi chấm dứt lời
Từ đây đến chết ứ hơi còn hoài

YÊU CHÀNG

Biết thân đến bước nhì nhằng
Liên tồn thà bẻ cho thẳng du côn
Mỗi mê một cuộc tình buồn
Chờ ngày khoẻ mạnh cội nguồn tái sinh
Chiêm bao tập thể thâm tình
Rẩy run thâm tạ mộng tình đầu tiên
Biết thân đến bước đảo điên
Nhị đào thà bẻ ngửa nghiêng cho người
Người dù cay đắng môi cười
Người dù ăn nói điệu đờn ươi ca
Lỡ từ lạc bước bước ra
Người dù mười lẹ chín sa ròng ròng
Người bù giáng kẻ lòng boong
Người là người của trăm năm của người
Chiêm bao dốc tuột môi cười
Làm thơ tái tạng cho đờn ươi ngâm

TẬP ĐẠI THÀNH

*Tập thành kim hải kim sa
Thành thân Kim Ngọc từ ta ngó người
Người đi thể điệu ngâm ngùi
Người về thể lệ vẹn mười phẩm phong
Băng sương ngọc diện mơ màng
Tồn lưu hư sự thuận tông khi khu
Gặp ghềnh khúc khuỷu tạc thù
Tập thành ngữ tận cho từ tuyệt hoa
Tập thành Kim Phượng Kim Nga
Thành toàn Kim Thủy cầm ca cuối cùng*

ĐỨNG NGỒI KHÔNG AN

*Lao xao hết đứng lại ngồi
Mỏi mê đuổi dọc miệng môi giùi mài
Rượu nồng chuốc chén lai rai
Lâm râm khẩn vái bạc bài khẩn trương
Học sinh nhân buổi tựu trường
Nhìn tôi bỗng thấy chán chương cuộc chơi
Thầy và cô giáo ghen lời
Khuyên tôi cố gắng mà khơi mộng đầu
Mộng đầu bỏ mất đi đâu
Ối thôi đứt ruột thanh lâu một nường
"Chấp tay tôi lạy mười phương
Gửi giùm thương nhớ cho nường phụ tôi"(1)*

(1) Thơ Vũ Hân (Đà Nẵng)

MÊ VÀ MUỘI

Mê thơ muội mộng đầu tiên
Kể sao cho xiết diện tiền trình tau
Bấy chầy sư muội biết đâu
Rằng trong ý bạn âm hao điêu tàn
Ruộng đồng mọc cỏ ngổn ngang
Từ con cò trắng dịu dàng bay xa
Túi thơ bầu rượu tuôn ra
Nhu mỳ tái tạng tình ca ban đầu
Tuôn ra rót tới nhật tau
Tạc thù vô tận thì trào thiên niên
Bấy chầy cự ốc kỳ duyên
Tự thành quan đạo cho thuyền duyên đi

VÀO RA

Vào điên ra rượu bấy chầy
Xiết bao ngày tháng thơ đầy túi thơ
Xấu xương khô héo từng giờ
Máu me tim phổi còn thờ phượng ai
Ai quốc sắc? Ai thiên tài
Còn tôi chỉ biết lai rai lấp vắn
Ngữ ngôn chấp nối phân vân
Linh hồn lơ lảo nửa gần nửa xa
Ngày đêm thao thức thật thà
Sưu tầm chân lý té ra tầm ruồng
Cho hay là giống điên cuồng

CHO HAY LÀ GIỐNG

Cho hay là giống điên cuồng
Đố ai gỡ mối tầm ruồng cho ra
Chớm vừa tỉnh táo hôm qua
Mà hôm nay đã hét la vội vàng
Ồn ào huây phá xóm làng
Láng giềng kinh hãi vạn ngàn van xin
Mong ông gìn máu giữ tim
Tồn thân dưỡng khí luyện hình thủ chân
Bế tinh quả dục thanh tâm
Bình sinh tồn hoạt vui ngâm ngấm chơi
Cho hay là thói ở đời
Vào trong say rượu ra ngoài tỉnh bơ
Bấy chầy biết tới bao giờ
Thanh bình tạc mộng chép tờ tờ ghi

ĐI VÀ VỀ

Tình thơ thẳng thốt tạc ghi
Nỗi cay đắng với niềm uy nghi niềm
Niềm từ nổi tận tuyệt tim
Máu me đánh mất niềm tin tự đầu
Người đi – nhan sắc về đâu
Người về – tánh hạnh trắng lâu gác hoa
Người đi – Ca Lý Phọc Na
Người về trong mộng mị hoà chan chan
Người đi – y phục hờ hang
Loã lồ tái lập đoan trang trận đầu
Người đi – ai biết đi đâu
Người về vô tận trắng lâu tái sinh
Người đi cuối cuộc hành trình
Quy hồi bất chợt thành linh thấy ra

BÌNH SINH THIÊN HẠ

*Suốt ngày thao thức suốt đêm
Suốt năm tháng mộng mõi mềm máu me
Chiêm bao cuối ngõ đầu hè
Trong hoa dưới nguyệt đầu dề thế ru
Chết đi còn gọi sa mù
Hồi sinh như một tuyệt trù tái sinh
Bình sinh tồn thế sinh bình
Tân toan ôm ấp bình minh nhu mỳ
Xế chiều kẻ ở người đi
Người đi mất hút kẻ về bất tằm*

CHUYỆN
BUÃ TRƯỚC BUÃ SAU

Em đi thương tiếc những gì
Người ngồi mơ tưởng nhu mì của em
Chiêm bao đầy mộng êm đềm
Mộng mơ tưởng mộng hiên thêm nhớ nhung
Vườn cây cành lá ngại ngừng
Hành lang rộng mở mở lung một giờ
Tôi ngồi chép mãi bài thơ
Quần quanh vần điệu bao giờ cho xong
Đôi phen lệ chảy ròn ròn
Tâm tình kín đáo giòng giòng tuôn ra
Tiếng cười tiếng khóc tiếng ca
Tưởng chừng khép mở màu hoa mấy mùa

CHÉP THƠ

Chép bài thơ cũ cho em
 Những bài thơ mới tèm nhem tâm hồn
 Ruột rà rách rưới sớm hôm
 Còn đâu phấn khởi mà ôm mà ghi
 Còn đâu phấn hứng tạc ghi
 Bài thơ vị diệu thuận tuý xuân xanh?
 Mất rồi tình tự tan tành
 Toàn nhiên mất trụi ngọn ngành mộng xưa
 Chiêm bao thiết thạch xô uà
 Đá vàng xa vắng chép bùa bài thơ

NGÔN TỪ RỐT CUỘC

Bâng quơ kể chuyện dơ tuồng
Tồn sinh dị dạng tầm ruồng kể chơi
Hỏi người người ở đâu nơi
Hỏi mình mình tự mình tôi với mình
Hết dị hợm tới dị hình
Dị thân hoen ố dị tình tự ôi
Dị người dị ngợm thức thôi
Dị đau đứt ruột dị dười ươi ca
Tầm ruồng kể chuyện té ra
Ngôn từ rớt cuộc từ xa vắng từ

EM TỪ MẶT ĐẤT

Em từ mặt đất chân mây
Ngàn thu một thuở tới đây một lần
Một tao ngộ một trùng phùng
Một trùng lai một song trùng vĩnh ly
Em có thấy? Có nghe gì?
Giây từ ngọn cỏ thuận tuý lá cây
Hiu hiu thổi gió dậm dài
Về trong khu vực tuyệt tài giai nhân
Hồn Thuý Đạm, Tim Việt Tần
Máu me cách biệt lối gần lối xa
Về trong xứ sở cuồng ca
Ruộng đồng chưa thể đoán ra cái gì?

ĐÂU ĐÓ CÓ DÈ

Đâu đến nỗi!
Đó tới niềm
Đầu ba thứ tóc chuyện riêng luống từng
Đâu khủng khiếp, đó hãi hùng
Đầu xanh nhi nữ tơ chùng liễu buông
Đâu có thể, đó còn thân
Sơ khai đậu khấu vô ngần tròn xoe
Đâu lưng lầy, đó lập loè
Điều tâm dưỡng tức đâu dè thế ru
Một phen hiển thánh tuyệt trừ
Hình thành vô tận sa mù muôn phương
Câu thơ có lẽ là rằng
Lời thơ có lẽ thường hằng chiêm bao
Sớm sương beo thét cộp gào
Tần Thân Sư Tử rống hào hùng kêu
Gọi rằng soi đến dấu bèo
Đài gương có lẽ cheo leo luống từng
Nhu mì thể lệ thông dong
Đầu khe lá cỏ đơm bông thẹn thường
Đá vàng suốt ngọc bóng buông
Liều ru thành tượng trần trường giai nhân

GIAI NHÂN HÌNH CHỮ S

Chợt nhìn em tôi chợt hiểu rằng
 Giai nhân tặng vật Trời cao
 Gửi về cho đất để trao cho đời
 Trần gian chia xẻ trăm nơi
 Giai nhân mộng tưởng đất trời tái sinh
 Tuy nhiên lắm nỗi bất bình
 Tử sinh liêu giũa tồn sinh ngưá nghề
 Trận tiền hỗn độn sơn khê
 Gan liền dày dặn ê chề tướng quân
 Trong hào ngoài lũy tan hoang
 Giai nhân mộng tưởng vỡ toang mộng tình
 Còn toan chấp nối loanh quanh
 Hình dung chữ S tập thành tên Em

CHỮ S

Tại sao quẳng cuốn tập này
Bởi chung vô tận là tày trời dăng
Bởi chung vạn thuở về gần
Với vô lượng xứ máu hồng sử xanh
Em đi non nước tập thành
Em về chữ S ngọn ngành thiên duyên
Làm sao anh sống bình yên
Thế nào cho được em thuyền duyên ôi
Đêm nay sao sáng đầy trời
Tình yêu duy nhất mất rồi tại ai
Ngón ngang khe vẫn suốt dài
Tưng bừng biển rộng đêm ngày triều dâng
Đi lên bắt giọt sương ngần
Gieo vào khía cạnh lệ hồng hồng nhan

VĨNH BIỆT

Vĩnh biệt em! Vĩnh quyết em
Ấy tình vô tận kiếm tìm từ ly
Anh lên đường – em ra đi
Trút quần giữ áo tùy nghi thích tòng
Người vô tận, kẻ vô song
Người người kẻ kẻ thông dong tự mình
Người tự tử, kẻ tái sinh
Trùng khơi gay cấn tự hình thể khai
Đêm đêm tưởng niệm ngày ngày
Phù du phương cáo bảy dây huyền cầm
Tạ từ âm nhạc vô tâm
Kết chùm chúm chim giai nhân nụ cười
Anh đi – ngũ diệu dư đời ươi
Em về – ngũ thể vẹn mười tiên nga

HAM CHƠI QUÁ ĐỘ

Thâm trường điều tức té ra
Bộ xương cách trí xót xa gầy gò
Gầy còm từ buổi xa lo
Bé vì bệnh tử mà to sinh tồn
Ra đời từ đó lập tồn
Ngàn thu rớt hột bôi tôn tập thành
Men khúc nghiệt mở thiên thanh
Bến bờ vô tận tung hoành cuồng ca
Phiêu bông liêu dự nhứt ma
Quy hồi nhị quý hằng nga giạt mình
Hương thê chưa dứt tái sinh
Mà ra thế ấy thân hình thế kia
Dập dìu lá sớm hoa khuya
Mặn đào tùy thuận xẻ chia đêm ngày

R O N G R Ê U

Rong rêu ngày tháng rong chơi
Đèo bông mộng mị rồi bởi ruột gan
Xấu xương tim máu đa mang
Tình hoài vô vọng đá vàng đeo đai
Toàn nhiên tâm sự dằng dai
Quanh co luống những kéo dài ba thu
Dài sao dằng dặc títt mù
Mở to mắt ngó nhìn thu trần trần
Ngày theo năm tháng phù trầm
Nhặt từng đoá mộng tặng Thần Nữ ôi

R O N G C H O I

*Rong chơi râu tóc rối bời
Bẽ bàng mộng mị mọc mời chiêm bao
Còn chẳng tuổi trẻ năm nào
Thuở xa xuôi lắm từng chào hỏi em
Chân trời em nhớ hay quên
Chốn nào lưu lạc mất tên tuổi mình
Chào em cuối cuộc lênh đênh
Lời thơ kêu gọi tình em vẫn còn*

RÂU TÓC BẠC PHƠ

*Rong chơi râu tóc bạc phơ
Còn nghe đắm đuối văn thơ yêu người
Người đi ở cuối chân trời
Có nghe tình mộng nửa đời dang dai
Vỡ toang cung bậc tuyệt tài
Còn rơi rớt hột miệt mài ngàn thu
Ngày theo năm tháng trầm phù
Lượm từng đoá đoá phù du tặng người*

ẤY ẤY ẤY

Tặng em này một nhánh mai
Đầu tiên một nhánh sau này sẽ thêm
Tặng em cành trúc đầu tiên
Tình yêu thứ nhất chim chuyen so bay
Gửi hương cho gió đàn bà
Hững hờ gió vút dặm dài bay xa
Ấy phũ phàng ấy té ra
Tình vô tận ý đầu hoa cuối cùng
Ấy man mác ấy mộng lung
Đá vàng ấy giậy hải hùng ấy ai
Từ chương thử gấm một vài
Thần hoang vu giậy Tiên nài nỉ gieo

BÂY GIỜ

*Bây giờ không thể bảo rằng
Kẻ kia mộng寐 lãng tãng chiêm bao
Nói ra rồi lại nói vào
Nói về vĩnh viễn nói chào hư không
Chỉ duy một chút phiêu bồng
Ngàn trắng ngậm bóng vãn mông tái sinh*

MỞ ĐẦU MỞ ĐUÔI

Mở đầu tay bắt bóng buông
Cuối cùng mở miệng nói chuyện tầm ruồng
mà chơi

Hỏi người người ở đâu nơi
Hỏi tôi tôi chẳng biết tôi ở chốn nào
Phù hoa lạc mộng tiêu tao
Đoạn trường chấp nối rì rào tân thanh
Hỏi xa xuôi hỏi gụi gần
Hỏi hàng xóm hỏi chị anh là gì
Đáp rằng cái đó còn tùy
Mù sương thôn ổ thích nghi thị thành
Bấy chầy ngọt quýt chua chanh
Tập thành phù động mảnh mảnh muôn thu

CẢM ƠN

Cảm ơn Thần Nữ bình sinh
Cho tôi sống giây một mình mù sương
Cảm ơn Nương Tử tiêu tương
Lô Long cổ tái dẫn đường tôi đi
Cảm ơn Thục Nữ thần kỳ
Đầu thân hắc thủy nhu mì mở ra
Cảm ơn Thánh Nữ thật thà
Chân tình thăm thiết cho quà thiên thu
Cảm ơn Nhi Nữ tuyệt trù
Huyền sương hoá tuyết đền bù cho nhau
Cảm ơn từ trước tới sau
Bao nhiêu quốc sắc rực màu thiên hương
Dịu dàng thay những cô nương
Đoan trang số dzách đoan trường một cây
Tới bây giờ cảm tạ đây
Mà tình đã chắc bấy chầy từ bao
Luống từng bao xiết âm hao
Tưng bừng lứa lứa hoàng mao khuynh thành
Tôi từ thi vận tập tành
Bảy mươi năm lẻ dუმ dành tới nay
Quả nhiên bao tháng năm trời
Xiết bao sóng vỗ bèo trôi thật là
Cây nhờ tuý vũ cuồng ca
Cây nhờ khúc nguyệt phiêu hoa cuối cùng

CHÀO CÁI GÌ

Chào nhau giũa bước chân ra
Chết từ sơ ngộ Màu Hoa Cuối Cùng
Trên ngàn từ độ mông lung
Tầm sương vô tận truy tung nguyệt ngà
Ấy rằng em – Ả Hằng Nga
Ấy rằng thú thật thiết tha ban đầu
Cùng em sư muội thiên thâu
Ngỏ đôi lời với trình tâu muôn lần
Sự đời rất mực lần khần
Đi là đáo cực chung từng uyên nguyên
Vô ngần Thuý Đạm đầu tiên
Hoặc là Kim Thuý thuyền duyên bây giờ
Thiên hương rằng ý trong tờ
Rắp đem khúc nghiệt phượng thờ đất đen
Tiếng thiên thu đã gọi rằng
Còn đâu ý gió tâm giăng mà chào

AI NÓI CHI

*Ai nói chi? Ai nói chi
Của tin gọi một làm ghi chút này
Chút chi mô? Chút chi mô
Thiên hương quốc sắc điểm tô sơn hà
Ai về hấp tấp nói ra
Rằng trong ý bạn là ta lên đường*

QUẢNG NÔM

*Quảng Nôm Đà Nẵng bấy chầy
Từng bao xiết bấy tháng ngày phôi thai
Chín e núi rộng sông dài
Phần hoa vô tận tháng ngày chịu chơi
Thưa em! Sông biển núi đồi
Đã bao nhiêu bạn mọc mời tình em
Người ngồi thao thức đêm đêm
Vẽ vờ thi vận đỡ thêm cái Yêu*

**ĐƯỜNG ĐI XA LẮC EM ĐI
LỐI VỀ XA LẮC EM VỀ ĐƯỢC KHÔNG?**

MỤC LỤC BÙI GIÁNG 1994

Mở Đầu Toả Ra	9
Tuy Đầu Nhiên Tiên	10
Từ Tuổi Mười Ba	11
Thương Nhớ	12
Đi Và Về	13
Em Đi Em Về	14
Đi Và Về	15
Lao Dao Lận Đận	16
Tịch Mịch	17
Tôi Ngồi Ngắm Nghĩ	18
Tiếng Ca Tỳ Tử	19
Con Chim	20
Chim Bay Cây Cỏ	21
Chim Kêu	22
Trưa Nghe	23
Nguyễn Du	24
Tặng Thuý Vân Thuý Kiều	25
Thần Công	27
Hồ Dzếnh	28
Mình Châu Hoà Thượng	29
Bây Giờ Bất Chợt	
Gặp Chư Cô Nương	31
Tặng Khuê Và Hiến	32
Từ Buổi Đầu	33

Cái Gì Đó 34
Ông Bác Búi 35
Máu Me Rục Rịch 36
Tặng Các Em 37
Chịu Chơi 38
Mai Sau 39
Ở Mọi Góc Phòng 40
Người Dù 41
Láng Giềng Tư Liễu 42
Dằng Dai Đeo Đai Đeo Đuối 43
Đen 44
Đua Xe Đạp 45
Cô Ve Chai 46
Cháo Gà Cháo Vịt 47
Ván Bài 48
Con Người 49
Rộng Rãi Nắng Trời 50
Trái Xoan 51
Từ Trái Mãng Cầu 52
Em Đi Chị Đi 53
Đường Quanh Ngõ Quẹo 54
Men Rượu Tắm Lòng Tắm Sầu Tuý Diệu 55
Thơ Say Rượu 56
Trưa Hôm Nay 57
Từ Xa Tới Gần 58
Tỉnh Mê 59
Con Người Tỉnh Táo 60
Mộng Ban Ngày 61
Mộng 62
Chuyện Chiêm Bao 63
Yêu Chàng 64
Tập Đại Thành 65
Đứng Ngồi Không An 66
Mê Và Muội 67

Vào Ra 68
Cho Hay Là Giống 69
Đi Và Về 70
Bình Sinh Thiên Hạ 71
Chuyện Bữa Trước Bữa Sau 72
Chép Thơ 73
Ngôn Từ Rốt Cuộc 74
Em Từ Mặt Đất 75
Đâu Đó Có Dè 76
Giai Nhân Hình Chữ S 77
Chữ S 78
Vĩnh Biệt 79
Ham Chơi Quá Độ 80
Rong Rêu 81
Rong Chơi 82
Râu Tóc Bạc Phơ 83
Ấy Ấy Ấy 84
Bây Giờ 85
Mở Đầu Mở Đuôi 86
Cảm Ơn 87
Chào Cái Gì 88
Ai Nói Chi 89
Quảng Nôm 90